

Jan Anioła (1908–1997)

Inżynier mechanik, pierwszy dyrektor kombinatu metalurgicznego w Nowej Hucie. Urodził się w Lasku pod Poznaniem. W 1935 r. ukończył studia na Politechnice Gdańskiej. Przed wojną pracował w przemyśle maszynowym i hutniczym - m.in. przy pierwszej polskiej tankietce w Fabryce Lilpopa. Był też rządowym inspektorem hut w Trzyńcu. W czasie II wojny światowej służył jako żołnierz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. W 1946 r. wrócił do Polski i związał się na stałe z hutnictwem – pracował w gliwickim „Biprohucie”, gdzie od 1948 r. zajmował się projektowaniem nowej huty stali. Rok później został mianowany dyrektorem Państwowego Przedsiębiorstwa Wyodrębnionego „Nowa Huta” – taką nazwę nosiła Huta im. Lenina w fazie pierwszego etapu budowy. Mimo pełnienia tak istotnej funkcji przy najważniejszej inwestycji ówczesnej Polski, był inwigilowany przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego ze względu na wojenną przeszłość i rodzinne koneksje. Za jego rządów wybudowano w hucie najważniejsze zakłady, opiewane w Polskiej Kronice Filmowej - m.in. Wielki Piec Nr 1. W 1954 r. przeniesiony został do Ministerstwa Hutnictwa. Od roku 1955 był dyrektorem „Biprostalu” – krakowskiego przedsiębiorstwa projektującego urządzenia hutnicze. Jednocześnie był pracownikiem naukowym AGH, a latach 1969–1972 jej rektorem. Zmarł w 1997 r.

© Ośrodek Kultury im. C. K. Norwida

© Paweł Jagło / tekst

© Róża Kolecka, Anna Gotfryd-Kolecka / rysunek

[Licencja Creative Commons Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Bez utworów zależnych 3.0 Polska.](#)

*Dofinansowano ze środków Muzeum Historii Polski
w Warszawie w ramach Programu „Patriotyzm Jutra”.*